

DRUHÁ KAPITOLA

MAMINE PRVÉ SLOVÁ po dokončení prácičky nikdy nie sú „si v poriadku, Ross?“, ale „máš to?“

Zo záhradného traktora som sa vykotúlala rovno mame k nohám. Čo tam po tom, že som takmer zomrela na prehriatie a takmer sa udusila po tom, čo sa veľká kosačka asi pred polhodinou začala reálne hýbať. Dôležitý bol výsledok. Splnený cieľ.

„Len sa pozrime na môjho miláčika! No nie si ty úžasná?“ povedala mama, otvorila puzdro a skontrolovala obsah. V pracovnom overale vyzerala úplne inak než zvyčajne. Aj keď vylovila náramok a nasadila si ho na zápästie, nepribližovala sa k svojmu typickému, dokonalému vzhľadu ostrovnej krásky.

Mama sa na chvíľu zadívala na diamanty trblietajúce sa v lúčoch ranného slnka. Musela som uznať, že jej svedčia, pretože bola vždy tým oslňujúcim typom krásnej ženy. Dlhé vlasy a vkusné umelé mihalnice. Širšie boky a tenký pás, čo rada zvýrazňovala oblečením, boli v ostrom protiklade s mojou delikátnou stavbou tela. Mala dramatický štýl, ktorý síce nesiahal

až na úroveň – kožuchy a vysokánske opätky, no bol dostatočne dramatický na to, aby vždy, keď sa niekam vyobliekala, priťahovala pohľady ľudí.

Asi preto tak zbožňovala diamanty. Čokoľvek pre to, aby ešte viac zažiarila.

Keď mi vtisla rýchly bozk na čelo, zacítila som vôňu čerstvo pokosenej trávy a benzínu. Ja som však zrejme páchla o čosi horšie.

„Úžasná po mame,“ neodpustila som si povinnú jazdu, keďže mi bolo jasné, že to odo mňa očakáva. Naskočila som na sedadlo traktora a spravila jej miesto. So spokojným úsmevom naštartovala. Tipovala som, že ju kompliment potešil možno ešte viac než úspešne zavŕšená zákazka. Zamierili sme na okraj pozemku, kde na nás už čakalo terénne auto s klimatizáciou, čo ma takmer dojalo k slzám.

Čelo som vďačne oprela o prieduch ventilácie.

„Asi by sme mohli nabudúce vyraziť niekam, kde je chladnejšie,“ skonštatovala mama, hľadiac na moje nadšenie zo studeného vzduchu, ktorý sa na nás cez ventiláciu valil. „Čo tak juh Argentíny? Alebo Alpy? Hm?“

„Ale veď sme práve dokončili jednu vec! A to ani nehovorím o Boschertovcoch.“ Počula som totiž, že z našich posledných zákaziek v Dánsku a Taliansku neboli práve nadšení. Predsa len šlo o výpad na ich pozície na trhu s kradnutými komoditami pre náročných klientov v Európe. Impérium dynastií zlodejov mohol viesť len jeden líder. Aspoň v rámci kontinentu.

Prinútila som sa odtrhnúť od klimatizácie, zapojila som nabíjačku a pripojila vybitý mobil. Keď som úkosom pozrela na mamu, bolo mi jasné, že sa jej to nepáči. Zastávala názor, že keď konverzujeme, mala by som sa plne sústrediť na ňu.

(1. júl – 28. júl). Ak už nie je príliš neskoro, máme ešte stále jedno voľné miesto aj v prvom turnuse (2. jún – 29. jún). Je nám cťou skonštatovať, že každý rok pritiahneme pozornosť mladých športovcov, ktorí sa túžia zoznámiť s rovesníkmi z rovnakej disciplíny. Náš letný tábor je celonárodne rešpektovaným podujatím, preto dúfame, že sa rozhodneš k nám pridať a využiť túto jedinečnú príležitosť.

Nasledovali informácie o ubytovaní, poplatkoch a kontaktných údajoch. Čím ďalej som čítala, tým bolo ťažšie udržať si na tvári neutrálny výraz. Takže všetky moje vymyslené vysvedčenia a sfaľované výsledky zo súťaží zafungovali! Už o týždeň by som mohla byť tam! Dnes bolo 26. mája.

Nala mala utekať, keď sa jej naskytna príležitosť, pretože tam teraz ostala trčať. Nemala som v úmysle jej chybu zopakovať.

Veľmi rada sa zúčastním, odpísala som.

Mama si pospevovala do hudby vrieskajúcej z reproduktorov. Štuchla ma laktom do rebier, aby som sa k nej pridala. Tak ako vždy, zatvárala som sa najprv nedostupne. Keď sa ozval v piesni verš o ľade, otrčila mi svoje zápästie, aby predviedla svoje nové diamanty, a to ma rozosmialo.

Navonok bolo všetko rovnaké. To isté nadšenie z dobre vykonanej práce. Tá istá mama a tá istá ja. Ale takto to nemohlo byť navždy. Zdalo sa mi, že práve teraz som vyklonila trajektóriu svojho života z predošlej osi. Rovno tu, priamo pod jej nosom, a ona si vôbec nič nevšimla.

Prebehla som ďalšie nové správy. Kam sa podela správa, ktorú som dostala tesne predtým, ako mi písala mama? Čudné. Jedine, že by mi neprišla do mojej osobnej schránky...

Čierna mejlová schránka. Presne tam sme dostávali jednotlivé zákazky. Dalo sa do nej dostať iba na neviditeľnom webe. Účet bol na sto percent chránený pred hackermi a nevystopovateľný. Aspoň tak mi to raz mama, vtedy osemročnej, vysvetlila.

Už len na to, aby ste na danú adresu odoslali mejl, ste potrebovali zadať kód. Nikdy predtým mi odtiaľ neprišli žiadne upozornenia. Nikdy!

Naľakala som päť za sebou idúcich hesiel, aby som sa do čiernej schránky dostala.

Správa tam stále bola. Takže mama si ju zrejme ešte nestihla prečítať.

Srdce sa mi rozbúchalo až kdesi v hrdle. Ktosi mi píše? Len a len mne a priamo do čiernej schránky?

**Zdravíme, Rosalyn Questová,
gratulujeme! Získala si si našu pozornosť. A preto Ťa pozývame zúčastniť sa tohtoročného Gambitu zlodejov.**

Súťaž začína o týždeň. Predpokladáme, že bude trvať dva týždne. Prosím, ozvi sa nám, aby sme mohli vybaviť všetko potrebné.

Organizátori

TRETIA KAPITOLA

GAMBIT. SÚŤAŽ! O niekoľko dní, doma na Bahamách, práve vo chvíli, keď som mala byť pohltená plánmi na môj veľkolepý útek na letný tábor, mi v hlave trieskali slová pozvánky ako kocky v pohári pri hre Yahtzee.

Teda aspoň predpokladám, že to tak je. Yahtzee som nikdy nehrala. Rodinné hry pre mňa stratili všetko čaro vtedy, keď mama tvrdošijne odmietala prestať podvádzať.

Myšlienka na súťaž práve úspešne odvádza moju pozornosť od tréningu. V telocvični som trčala už asi hodinu, čo mi však aspoň čiastočne pomáhalo potlačiť stres. Aktuálne som skúšala vybrúsiť do dokonalosti skok z jednej krabice s plochou jedného metra štvorcového na druhú, pričom vzdialenosť medzi nimi bola dva metre desať. Minulý mesiac sa mi podaril osobný rekord, keď som preskočila na vzdialenosť dvoch metrov. Lenže potom mama vyhlásila, že v mojom veku dokázala preskočiť dva metre tridsať.

Nabrala som rovnováhu, pokrčila kolená a skúsila to znova. V momente, keď som sa od krabice odrazila, mi bolo jasné, že som to pokašľala. Odraz nebol dostatočne razantný. Bruškom